

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyň: **a) N. K. Z.**, a **b) nezl. B. A.** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2020, č. j. OAM-801/ZA-ZA11-P10-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2020, č. j. 1 Az 12/2020 - 46, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyň **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2020, č. j. 1 Az 12/2020 - 46, a vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2020, č. j. OAM-801/ZA-ZA11-P10-2019.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a návrh na přiznání odkladného účinku

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 1. 2020, č. j. OAM-801/ZA-ZA11-P10-2019, bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ustanovení § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně a) podala opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by však ve věci existovaly nové relevantní skutečnosti.

[2] Toto rozhodnutí napadly žalobkyně žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 18. 11. 2020, č. j. 1 Az 12/2020 - 46, zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podaly žalobkyně (dále též „stěžovatelky“) kasační stížnost, v níž zároveň požádaly o přiznání odkladného účinku. Stěžovatelky jsou přesvědčeny, že jsou splněny podmínky pro jeho přiznání, neboť v případě, že nabude vykonatelnosti napadené rozhodnutí, stěžovatelka a) ztratí možnost legálního pobytu na území České republiky a bude muset její území opustit. Vycestováním by přitom byla způsobena újma jejímu dítěti, stěžovatelce b), které by byl ztížen až zmařen kontakt s její matkou. Vzhledem k tomu, že stěžovatelce a) bylo uloženo správní vyhoštění na dobu jednoho roku, došlo by v případě nepřiznání odkladného účinku k rozdělení rodiny, což nepochybně není v nejlepším zájmu dítěte, stěžovatelky b).

[4] Žalovaný navrhl, aby soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal, neboť situace stěžovatelky a) není natolik výjimečná oproti jiným žadatelům o azyl v obdobném postavení. V důsledku vycestování by přitom stěžovatelce a) nevznikla nenahraditelná újma.

II. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud zjistil, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl podán včas a osobami k tomu oprávněnými. Podání kasační stížnosti přitom nemá v posuzované věci ze zákona odkladný účinek, jak vyplývá z § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu. Proto Nejvyšší správní soud přistoupil k věcnému posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Z těchto ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[8] Stěžovatelky tvrdí, že by výkonem rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalovaného došlo k rozdělení jejich rodiny a bylo by tak zasaženo do oprávněných zájmů dítěte, a to stěžovatelky b). V dané věci by tedy mohlo být dotčeno právo stěžovatelky a) i jejího dítěte na respektování soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod i zásady nejlepšího zájmu dítěte zakotvené v Úmluvě o právech dítěte.

[9] V projednávaném případě by podle Nejvyššího správního soudu vykonatelnost napadeného rozhodnutí pro stěžovatelku a) znamenala praktickou nutnost odcestovat z území České republiky, a to přinejmenším na dobu jednoho roku. Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatelka a) vychovává čtyřletou dceru, která má i s jejím otcem na území České republiky povolen pobyť, dopadly by důsledky vycestování stěžovatelky a) závažným způsobem i na ně. V tak nízkém věku dítěte by přitom odloučení i od jednoho rodiče po dobu minimálně jednoho roku zcela jistě představovalo újmu ve formě dotčení práva tohoto dítěte na respektování soukromého a rodinného života i na zohlednění jeho nejlepšího zájmu. Nelze přitom podceňovat ani újmu, která by vznikla stěžovatelce a) v důsledku nutnosti opustit své bydliště i rodinné zázemí.

[10] Jelikož Nejvyšší správní soud považoval újmu hrozící stěžovatelkám za odůvodňující přiznání odkladného účinku jejich kasační stížnosti, přistoupil k poměřování újmy, která by mohla stěžovatelkám vzniknout nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Zásah do práv stěžovatelek by byl v případě nepřiznání odkladného účinku podstatný, naproti tomu nelze dovozovat, že by přiznání odkladného účinku mělo způsobit jakoukoliv újmu jiným osobám. První kritérium přiznání odkladného účinku je proto splněno.

pokračování

[11] Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je třeba poměřovat intenzitu hrozícího zásahu do práv svěřících stěžovatelkám s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131). V projednávaném případě by přiznání odkladného účinku mohlo být v rozporu s požadavkem, aby na území České republiky pobývaly osoby v souladu s právními předpisy a tyto neporušovaly. Jak již bylo výše uvedeno, újma způsobená stěžovatelkám nepřiznáním odkladného účinku by mohla být podstatná. Intenzita narušení zmíněného veřejného zájmu by naopak vzhledem k předběžné povaze přiznání odkladného účinku byla mírná. Z informací, jež má Nejvyšší správní soud k dispozici, přitom nevyplývá, že by z hlediska veřejného zájmu představovala hrozbu již samotná přítomnost stěžovatelky a) na území České republiky. Intenzita újmy vzniklé stěžovatelkám neodložením právních účinků rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalovaného tak převáží nad potenciálním dotčením veřejného zájmu, a je proto splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

III. Závěr

[12] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovatelkám vyhověl a jejich kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2020, č. j. 1 Az 12/2020 - 46, a rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2020, č. j. OAM-801/ZA-ZA11-P10-2019.

[13] Nejvyšší správní soud připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.). Z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu